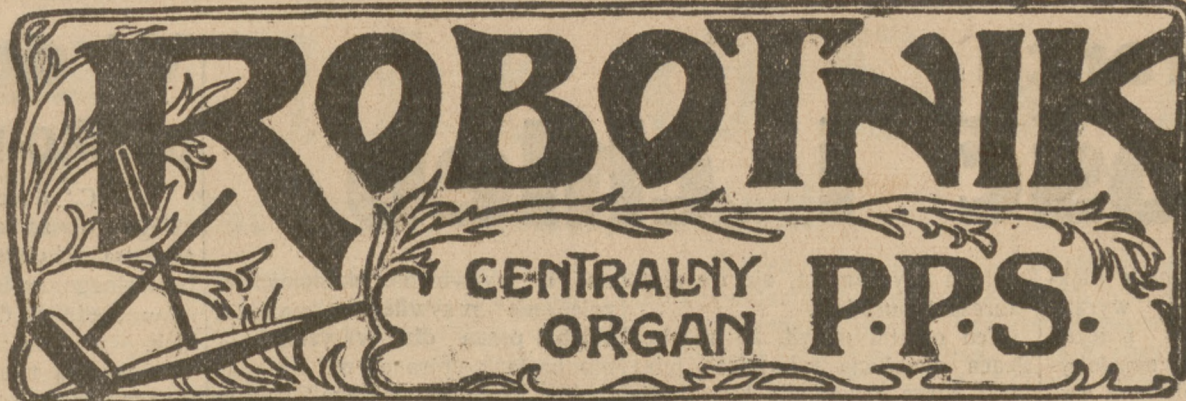

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 pól do 3-ej po południu.
Za wszelkie zgłoszenia Redakcja nie odpowiada.
ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.
Kasa, czynna od 12 do 3-ej.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!
Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 5.06-70
DYREKCJA — 2.20-13
ADMINISTRACJA — 5-13-98
DRUKARNIA — 2.76-43
KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40 bez odnośnika zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w teście gr. 50, wycieczne gr. 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne 50 o proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-cioszpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Dziwna logika

Od szeregu tygodni w prasie „sanacyjnej” aż roi się od artykułów i przemówień, omawiających — jako najpoważniejsze zagadnienie dnia — znaczenie i wartość partii politycznych, oraz sprawę ustosunkowania się do nich ludności. I to wszystko dzieje się dziś, w chwili, gdy, jak stwierdza profesor Ludkiewicz, „olbrzymie rzesze obywateli w Polsce nie dojadają, albo wręcz głodują” — tak, jakgdyby tuż przed samymi wyborami stronnictwo rządzące nie miało tej głodującej ludności nic innego do powiedzenia prócz „uświędomienia” jej o szkodliwości partii politycznych. Najpoważniejsi meryci sztabu partyjnego BBWR, wystąpili w szranki i starają się udowodnić, że partje należy zniszczyć i usunąć raz na zawsze od wszelkiego wpływu na Państwo i jego losy.

Pewnie, — nie dziwię się temu wcale, że ludzie, którzy nie mogą, czy nie chcą, powiedzieć ludności, nad którą rządy sprawują i za której losy są odpowiedzialni, jak chcą rządzić w przyszłość i jak chcą urządzić Państwo — wołać mieć monopol wyłączności, aniżeli stanąć pod tym względem do walki konkurencyjnej z innymi partiami.

Ale dziwię się, że równocześnie, kiedy to partje, nie mając prawie innego wyjścia, oświadczają, że usuwają się od udziału w takich wyborach i nie chcą stawiać swych przedstawicieli do ciała ustawodawczego, — ci sami ludzie, którzy dopiero tak wymownie udowodniali konieczność zniszczenia owych partii, zaczynają naraz drzeć szaty i lamentować, że ludowcy czy P. P. S. nie chcą wziąć udziału w wyborach, oraz lać łyż nad ich przyszłym losem i przepowiadaniem im upadkiem! Skąd że naraz taka czuła troska ogarnęła serce p. W. S. z „Kurjera Porannego”, lub redaktorów „Polski Zbrojniej” o losy P.P.S. i Stronnictwa Ludowego? Albo udane i fałszywe są te ich łyż i boleść nad losami partii poli-

tycznych, które przez bojkot wyborów mają rzekomo podciąć swe wpływy i spowodować swój upadek, — albo też udaniem i fałszywym jest ich przeświadczenie o szkodliwości tych partii! Nie, — oni chcą mieć partje polityczne, ale chcą je mieć tak ślabo i tak bez znaczenia, by nie mogły w niczem kontrolować ich działania i przeciwstawić się ich metodom rządzenia.

Dopatrywać się logiki i konsekwencji u meryców „sanacyjnego” sztabu partyjnego w ich postępowaniu i rozumowaniu, byłoby bezowocnym trudem. Nie może ich być bowiem tam, gdzie argument i logiczny sposób myślenia zostały zastąpione jedynie tupetem, opartym o nieszczerą rość i o chęć pokrycia prawdziwych motywów walki z opozycją.

Tej logiki i konsekwencji nie było u p. Sławka, który po długim wywodzie o „szkodliwości partii” doszedł wreszcie sam do przekonania, że należy „blokować” ludzi do współpracy dla dobra Państwa (naturalnie, takiej tylko „współpracy” i takiego „współpracy”, jakie on sobie wymarzył); nie było ich u p. W. S., który mówiąc o szkodliwości partii i sztabów, martwi się równocześnie o ich los i przyszłość, jakie sobie gotują przez bojkot wyborów, — nie było ich wreszcie u p. Matuszewskiego, który — próbując zadać kłam twierdzeniu, że działania partii politycznych oparte jest o program — przyznaje równocześnie sam, że to właśnie przy pomocy swoich programów partje, „siejac niezadowolone”, stwarzają sobie odskocznice do zdobycia władzy.

P. Matuszewski postawił dośrobnie twierdzenie, że „konwencjonalnym kłamstwem jest przedstawienie działania partji... jako „wypracowania programu”, wokół którego skupiać się zwolna poczynają „przekonani” zwolennicy. W rzeczywistości... partja masowa składa się z pewnej grupy ludzi, zmierzających do

objęcia władzy (dla zrealizowania pewnej ideologii, lub bez) oraz mas zwerbowanych do poparcia tej grupy przez schlebianie egoizmowi tych mas”.

Nie wiem, czy p. b. minister zastanowił się nad treścią swojego twierdzenia? — Uproszczone brzmi ono mniej więcej tak: „Grupa ludzi, chcących objąć władzę, werbuje dla zdobycia sobie poparcia w tem dążeniu masy, przez schlebianie ich egoizmowi”. A więc grupa ludzi — sztab partyjny — werbuje masy

— członków i zwolenników — przez postawienie im pewnych nowych tez, „schlebających im”, czyli w rzeczywistości — odpowiadających ich interesom i potrzebom; przez wysunięcie wspólnych nowych celów i wskazanie im środków, wiodących do ich urzeczywistnienia. Tak przyznaje p. Matuszewski, a to właśnie nazywa się... programem. Można program ten uważać za zły lub dobry, realny lub nierealny — można z nim walczyć i krytykować go, ale nie wolno twier-

dzić, że istnienie jego jest „konwencjonalnym kłamstwem”. A czyż nie lepiej zdobywać te masy przez wysuwanie im programów i celów, odpowiadających ich interesom, aniżeli kapotać je, wbrew ich interesom, przez gwałcenie ich przekonań, przez groźby, czy przez wyrzucanie z pracy?

A czy to coś takiego zdrożnego, że ta „pewna grupa ludzi” chcąc „zrealizować swą ideologię” i postawione w programie obietnice stara się dojsć „do

objęcia władzy poprzez wyborczą drogę do władzy ma prowadzić przez most tylko? Czy naprawdę doszło już do tego, że dążność do objęcia władzy przez zwycięstwo w wyborach jest czemś tak złym, że należy ją zniszczyć w samym zarodku i zniszczyć partje, które ośmielają się stawiać sobie takie zadanie?

Czy wiecznie ma rządzić ta sama grupa „sanacyjna”, ci sami niemal ludzie? A odkądże to i dła czego dążność do usunięcia ich od sprawowania władzy w drodze legalnej walki wyborczej ma być czemś złym, bezprawnym i szkodliwym dla państwa? A któż to upoważnił p. Prystora, Matuszewskiego czy Cara do wyłącznego zastępowania interesów Państwa w wyższym stopniu niż mnie, Niedziałkowskiego, Arciszewskiego czy Kwapińskiego? A gdzie jest to kryterjum, ustalające co jest faktycznym interesem Państwa, — które jest przeciwieństwem dobrem wszystkim obywateli — poza decyzją samego tego Państwa, to jest samej jego ludności? Tylko samo Państwo, a więc jego ludność w całości ma prawo rozstrzygać, kto z nas lepiej myśli o państwie, jego interesach i interesach jego ludności: czy my, którzy bez deklamacji umieliśmy poświęcić całe swoje życie dla pracy społecznej, nie zdobywając wzajemian za to nic, — czy ci, którzy z pełną gębą frazesów umieli uplasować się na wygodnych, intratnych posadach i zazdrośnie przywiązują sobie teraz prawo wyłącznego decydowania o interesach Państwa?

Rozstrzygnięcie tego sporu trzeba było pozostawić ludności, nie krepowanej żadnymi więzami, narzuconymi im przez „kolegi wyborcze”. Dziś jest już za późno. Niemniej jednak tylko ludność sama ten spór rozstrzygnie. A co do wyroku jej my — „merycy partyjni” — jesteśmy spokojni.

ZYGUNT ŻUŁAWSKI

Nowa fala teroru w „Trzeciej” Rzeszy Zdenerwowanie u „góry” Pęknięcie zaufania

Gdy rządowe władze niemieckie wypierają się wszelkiego udziału lub chociażby wpływu na wywołanie ostatnich pogromów żydowskich i zapewniają, że wykroczenia antyżydowskie były dziełem „komunistycznej prowokacji”, czemu nawet w samych Niemczech nikt wiary nie daje, to jednak niezaprzeczonym jest, że ma się do czynienia z nową falą teroru, którą powszechnie przypisują zdenerwowaniu kierowników „Trzeciej” Rzeszy i załamaniu się zaufania do nich w społeczeństwie. Tak w dniu 30 czerwca r. ub. jak i obecnie atakuje Goering na wszystkie strony, naczyną jednakże sprawa to wrażeń bezplanowej akcji.

Kampanja przeciw „Stahlhelmu” prowadzona jest nadal z niesłabnącą siłą. W Dessau i w Köthen organizację tę rozwiązano. W Kolonii zakazano członkom „Stahlhelmu” uczestniczenia w powitaniu legionu brytyjskiego.

Nowa fala prześladowań podniosła się przeciw katolikom. W toku tej akcji aresztowano w Akwizgranie prof. Pirlet, rzekomo za przestępstwa dewizowe.

W m. Husum aresztowano przywódce „Stahlhelmu”, dr. Carstensa. Zostawił on pismo do swoich najbliższych, zapewniając ich, że nigdy nie popelni samobójstwa, a jeśli nie wyjdzie żywym z więzienia, to niechaj wiedzą, co o tem sądzić. Tego rodzaju oświadczenie człowieka, który stał blisko kierowników rządzącego systemu, dowodzi, że nie ma on wygórowanego pojęcia o Gestapo, t. j. o tajnej policji, będącej pod rozkazami Goeringa.

Niemieckie Biuro Informacyjne podając wiadomość o tem, zaznacza, że chodzi o zwykłe oszczerstwo.

Reichswehra kategorycznie zażądać miała od Hitlera wstrzymania fali pogromów. Pod jej naciskiem odstąpiono od zamiaru mianowania

Streichera ministrem zdrowia publicznego.

Nagle zwołana narada „wodzów Rzeszy” zajmowała się w tych dniach pilnymi zagadnieniami Rzeszy. Komunikatu z narady tej nie wydano. Spowodu tej nagłej konferencji Goering nie mógł pełnić

Upadek prezydenta policji berlińskiej

Z Berlina donoszą urzędowo, że prezydent policji berlińskiej, wiceadmirał von Lewetow, zwrócił się do ministra spraw wewnętrznych Rzeszy, dr. Fricka, z prośbą o zwolnienie go z zajmowanego urzędu. Minister Frick przychylił się do prośby prezydenta policji, z zastrzeżeniem uzyskania ostatecznej zgody ze strony kanciera Hitlera. Tymczasowym prezydentem policji berlińskiej został dotychczasowy prezydent policji Poczdamu, Helldorf.

Hr. Helldorf był swego czasu powoływany w znanym procesie o podpalenie Reichstagu, jako jeden z najważniejszych świadków.

Zmiana na stanowisku prezydenta policji berlińskiej następuje ponownie, w stosunkowo krótkim odstępie czasu, gdyż ustępujący obecnie von Lewetow objął to stanowisko zaledwie przed rokiem. Z komunikatu ogłoszonego wynika, że ustąpienie Lewetowa nastąpiło na tle ostatnich zajęć antyżydowskich w Berlinie. Podkreślenie w komunikacie urzędowym zarówno momentu przyszłej współpracy po-

C.K.W.

Posiedzenie C. K. W. P. P. S. odbędzie się we wtorek 23 lipca o godz. 10 rano w lokalu gmachu Z. K. w Warszawie przy ul. Czerwonego Krzyża 20.

roli gospodarza w swym pałacu myśliwskim, gdy przybyli do niego angielscy goście.

Nastroj w Niemczech jest taki, że u góry widoczne jest zdenerwowanie, u dołu zaś oczekują doniosłych wypadków.

między czynnikami partyjnymi i państwowymi, jak i „charakteru stolicy Rzeszy, jako miasta zdobytego przez partje narodowo - „socjalistyczną” dowodzi, że zmiana na stanowisku prezydenta policji berlińskiej zasła na tle pewnego rozdziewku pomiędzy czynnikami partyjnymi a państwowymi. (PAT).

Zgon Marty Hanau

Marta Hanau, ongiś właścicielka „Gazette du Franc”, znana z kroniki skandalów finansowych, zmarła wczoraj w więzieniu w Fresnes, gdzie odsiadywała karę z wyroku sądu. (PAT).

Zmiana Rządu w Grecji Upadek gen. Kondylisa?

Z Aten donoszą, że gabinet Tsaldarisa podał się do dymisji.

Przesilenie gabinetowe wybuchło naskutek wyraźnej różnicy zdań w gabinecie co do zagadnień ustrojowych. Gen. Kondylis i min. Teotokis pierwsi podali się do dymisji, a wówczas premier Tsaldaris złożył prezydentowi Zaimisowi prośbę o dymisję całego gabinetu. Prezydent dymisję przyjął i polecił Tsaldarisowi utworzenie nowego

gabinetu. Jak mówią gen. Kondylis do nowego Rządu nie wejdzie, natomiast Maxymos pozostanie w gabinecie.

Tsaldaris, na pytania dziennikarzy o rozwiązaniu przesilenia odpowiedział: utworzę Rząd według moich koncepcji, oparty na zaufaniu narodu a nie ulicy, gdyż ja sam ponoszę odpowiedzialność za sprawy publiczne. (PAT).

We Francji Walka z dekretemi

Wielka akcja lewicy przeciwko Rządowi p. Laval'a

Komisja porozumiewawcza stronnictw socjalistycznego i komunistycznego odbyła posiedzenie, na którym omawiano ostatnie dekrety rządowe. KOMISJA POSTANOWIŁA WEZWAĆ WSZYSTKIE GRUPY LEWICOWE, ORAZ ZWIĄZKI ZAWODOWE DO WSPÓLNEJ AKCJI PRZECIWKO DEKRECIOM OSZCZĘDNOŚCIOWYM. Mają być zorganizowane

mitingi, między innymi przewidziane jest wielkie zebranie funkcyjnarzyszy pocztowych. Pomimo zakazu policji grupy lewicowe nie odwołały wiecu protestacyjnego na placu Opéry.

Prefekt Paryża oświadczył, że WSZELKIE ZGROMADZENIA POD GOLEM NIEBEM SĄ WZBRONIONE i że policja nie dopuści do zebrania. (ATE).

„Człowiek z poczuciem godności własnej nie będzie głosował nigdy na kandydatów, których mu narzucają poza jego wiedzą i poza jego wolą...”

August Bebel.

Po 14 lipca we Francji O wolność i chleb

Dzień 14 lipca ma swe znaczenie symboliczne nie tylko ze względu na wydarzenia r. 1789. W roku po zdobyciu Bastylji — 14 lipca 1790 r. przy udziale około 400,000 osób, w tem delegatów z całej Francji, odbył się obchód, będący usankcjonowaniem dokonanego przewrotu.

Wreszcie w r. 1880, właśnie w dniu 14 lipca obok oficjalnej rewii i obchodu, lud święcił uroczyste dni, będący symbolem utwierdzenia demokracji: na parę dni przedtem ogłoszono amnestję, otwierającą drogę do powrotu z miejsc skazania lub wygnania bohaterom Komuny Paryskiej, której tragiczny wysiłek przeszedł o zwycięstwie we Francji demokracji i był próbą użytkowania jej jako formy państwowej dla wyzwolenia proletariatu.

Od tego jednak czasu 14 lipca przestał być dniem wspomnień rewolucyjnych i zachęta do walki o postęp społeczny. Rewie, obchody oficjalne i zabawy pod gołem niebem — oto przebieg dnia 14 lipca. Był to niejako symbol rozdziału między formą demokratyczną rządów a wpływem jaki w Trzeciej Republice zdobyła finansjera i wielki przemysł.

I wreszcie przyszedł 14 lipca 1935 r. W dniu tym w samej tylko stolicy pół miliona ludzi (bo taki był istotny udział w manifestacji „Frontu Ludowego”) deklorowało swą gotowość walki przeciw faszystowskiemu „ligom”, przeciw wszystkim zamachom na swobodę demokratyczną.

Przedstawiciele pięćdziesięciu organizacji i związków: socjaliści, komuniści, radykałowie społeczni, robotnicy, profesorowie, pisarze — cała Francja wysiłku twórczego i pracy stanęła ramie przy ramieniu, by „zatarasować drogę reakcji”.

Nie będziemy tu opisywać znacznego już czytelnikom z depezy przebiegu wspaniałej manifestacji mas pracujących, wobec których dość mizernie wyglądały „karne” zastępy faszystów. Chodzi o istotne znaczenie tej manifestacji, a zarazem o treść dążeń i postulatów „Frontu Ludowego”.

Faszizm wyrasta na tle kryzysu, beznadziejnej sytuacji rzeszy drobnoemerytalnych, rozgorączczenia bezrobotnej młodzieży, niezaspokojonych ambicji „inteligencji”. We Francji rozwój jego został znacznie opóźniony przez łagodniejszy początkowo przebieg kryzysu; mniejsza tam jest pauperyzacja drobnych rzemieślników i kupców, mniej jest młodzieży bez pracy i bez widoków na „wylądowanie”, jak w Niemczech.

Niemniej jednak i we Francji faszizm wspierany jawnie czy tajnie przez finansjerę i wielki przemysł, ma to samo, co wszędzie tło. A więc walka z nim, musi być zarazem prowadzona na odcinku obrony swobód demokratycznych i walki z kryzysem, którego następstwa wielki kapitał przerzuca na barki mas pracujących.

I dlatego — co chcemy specjalnie podkreślić — w przebiegu całej manifestacji, w przemówieniach i hasłach oba te momenty były równocześnie akcentowane. Na czele pochodów organizacyj zawodowych widniał napis: „Wyrwać Państwo spod władzy feudalizmu ekonomicznego!” — na transparencie Generalnej Konfederacji Pracy oraz inny napis: „Chleb dla wszystkich, dla wołści — owoców ich trudu, pracy — dla młodoci!” — na transparencie Konfederacji Unitarnej (Komunistycznej).

Łączność postulatów wolności politycznej i wyzwolenia ekonomicznego podkreślali przedstawiciele obu tych organizacji Jouhaux i Racamond w czasie obrad ogromnego zgromadzenia w wodociągach Buffalo. Wiktor Basch, otwierając to zgromadzenie mówił o konieczności ataku na te Bastylje, które jeszcze pozostały: „na Bastylję faszizmu, na Bastylję nędzy, na Bastylję zresześci ekonomicznych i finansowych, których ani 150 lat walk zaciętych, ani 4 rewolucje nie zmogły”. Inny mówca, Ferdinand - Herold (Liga

Obrony Praw Człowieka) w pięknej alegorii historycznej wyraził się, że jak wówczas potężna twierdza wydawała się niezdobyta, tak obecnie niezdobytemi wydają się okopy Pieniądza i Wojny, a jednak ulegną.

I wreszcie profesor Rivet, potępiwszy w mocnych słowach — tych, co zbroją i organizują bandy dla wojny domowej, czyli wrogów ludu, kultury i pokoju, zawołał:

„Jeśli nie chcecie ulec dyktaturze faszystowskiej, musicie zerwać więzy pieniężnego feudalizmu”.

Jest w istocie godnym podziwu, jak doskonale zgrały się uczucia i dążności ludzi, różniących się między sobą pod względem założeń ideologicznych i taktyki politycznej; wszyscy zgodnie przysięgali walczyć o chleb, pracę, pokój i wolność. Walczyć w zwanym „Frontem Ludowym” aż do zwycięstwa.

Dzień 14 lipca 1935 r. był dniem odrodzenia republikanizmu i demokracji francuskiej. W obliczu faszystowskiego wroga odżyły stare jakobińskie tradycje. Sztandar trójbarwny, obok czerwonego, powiewał znów jako symbol walki z tyranją i zacofaniem, a „Marsyljanka” — na dźwięk której przed 150 laty drżeli władcy starej Europy znów była hymnem bojujmych Rewolucji Ludowej, zmagającej się z ciemnymi siłami przeszłości. Ale ten republikanizm jest wzbogacony doświadczeniem dni czerwcowych r. 1848, gdy reakcja w zdobytej przez robotników republiki częstowała głodnych robotników kulami, doświadczeniem pamiętnego wysiłku Komuny Paryskiej i dziesiątków lat walki z wielkim kapitałem.

Patronuje mu nie tylko tradycja

Dantona czy Marata, ale również Jauresa i Guesde'a.

Ten ostatni mówił, że nadchodząca rewolucja robotnicza jutro „jest córka rewolucji burżuazyjnej i indywidualistycznej dnia wczorajszego”. Wolność politycz-

na i wyzwolenie ekonomiczne, zniesienie przywilejów majątku, chleb i praca dla wszystkich — oto hasła, wypisane na sztandarach „Frontu Ludowego”, które muszą zapewnić mu zwycięstwo. W.

Demonstrujący Wiedeń

Socjaliści wiedeńscy ogłosili „Tydzień walki” z terorem uprawianym przez austriacki faszizm.

Demonstracja osiągnęła najwyższe natężenie w poniedziałek. We wszystkich dzielnicach Wiednia odbyły się błyskawiczne demonstracje przeciw faszystom oraz na rzecz więźniów politycznych. Zbiegły się nagle grupy robotnicze i chociaż wygłaszały hasła oraz krótkie przemówienia antyfaszystowskie, poczem rozpraszaly się.

W godzinach rannych cały Wiedeń zasypany został ulotkami, które chętnie brane były przez przechodniów, a przedewszystkiem przez robotników i pracowników zdających do pracy.

GŁODÓWKA.

Strajk głodowy, proklamowany przez uwięzionych socjalistów, miał początkowo trwać tylko jeden dzień, lecz został przedłużony i trwa dotychczas.

W urzędzie kanclerskim panuje z tego powodu konsternacja. Podziwiał wzorowy aparat łączności, który wbrew przedsięwziętym środkom ostrożności, pozwala na porozumiewanie się poszczególnych więźniów między sobą i z nielegalną organizacją. Generalna dyrekcja więziennictwa wezwała do siebie wyższych urzędników administracji więzienniczej i udzieliła im os-

troj admocji z tego powodu, iż nie potrafili zapobiec komunikowaniu się więźniów ze światem zewnętrznym.

POLICJA BEZSIŁNA.

Chociaż cały aparat policyjny został literalnie postawiony na nogi i cołnieto wszystkim udzielone urlopy, policja nie była w możności zapobiec demonstracjom ulicznym. Najlepiej demonstracje wypadły w dzielnicach Margarethen, Favoriten, Meidling, Hietzing i Brigittenau. Sposób 10.000 towarzyszy, którzy uczestniczyli w lotnych demonstracjach, mogła wyłowić i aresztować zaledwie 500.

Urzędowe sprawozdania, które ani słówkiem nie wspominają o głośnych w więzieniach, demonstracjach socjalistycznych przedstawiają, jako „wykroczenia komunistyczne” w rzeczywistości zaś „tydzień

Na południowej rubieży Polski...

to tytuł wielkiego (12 dni!) poematu, który — może nie napisze, ale z pewnością przeżyje każdy uczestnik tegorocznej wyprawki turkowskiej na Huculszczyznę. Ostatnie 3 dni zapisów, Zarząd Główny TUR, Warszawa, Czerwonego Krzyża 20. Przepuszczalne koszty (bez żywności) 40 zł.

W dobie „przyjaźni” polsko-niemieckiej

„I. K. C.” donosi ze Śląska Opolskiego o zarządzeniu pruskiego Ministra Oświaty w sprawie dobrowolnego wpisywania się uczniów średnich do szkół niemieckich.

W każdej miejscowości, gdzie zażąda tego conajmniej 10 uczniów musi być zorganizowany kurs odpowiedniego języka. Minister

ster podaje, że „w południowych Niemczech i miastach portowych powinien być brany pod uwagę w pierwszym rzędzie język włoski i hiszpański, a szwedzki i duński na północy, a rosyjski i polski na wschodzie”.

Natomiast, jeśli chodzi o Górny Śląsk, gdzie według niemieckiej oficjalnej statystyki około 60 proc. ludności włada językiem polskim nauka polskiego języka jest zakazana.

Okólnik głosi: „Na Górnym Śląsku będzie ze słowiańskich języków oczywiście tylko rosyjski wchodził w rachubę”. Tak to wygląda w praktyce „przyjaźni” polsko - niemieckiej.

Kongres Międzynarodówki Młodzieży

W Kopenhadze zbierze się w końcu sierpnia V kongres Międzynarodówki Młodzieży Socjalistycznej. W obecnej sytuacji międzynarodowej obrady kongresu Międzynarodówki Młodzieży ściągają

uwagę młodych całego świata. Na porządku dziennym są m. in. sprawy walki z faszyzmem oraz zagadnienie jedności ruchu robotniczego.

„Rasowo wartościowe” kaleki

Przy organizacji młodzieży hitlerowskiej utworzone zostały specjalne grupy jednoczące słabo rozwinięte fizycznie jednostki młodzieży męskiej, jak i żeńskiej. Oddziały te mundurów nosić nie będą, jednak na ubraniu, poza numerem i nazwą okręgu, nosić będą literę „K” — kaleka (co za subtelność!). Rozporządzenie to motywowane jest dążeniem do zorganizowania 75,000 tego rodzaju

młodzieży, która, jak głosi komunikat, jest jednak „rasowo wartościowa”. (PAT.)

Wyniki dnia wczorajszego

Fortuna była niezwykle łaska-wa w ostatnich ciągnięciach Loterii Państwowej dla Krakowa. Tam padły w IV-iej klasie 32-iej Loterii wygrane 1,000,000 i 50,000 zł., tam też sprzedano los Nr. 41096, którego właściciele wygrali wczoraj 100,000 zł. Są to p.p. N. J. z Pszczyny na Śląsku, A. S. z Krakowa, N. K. z Kostopola na Wołyniu i A. G. ze Strzelna pod Mogilnem.

Drugie 100,000 zł. wygrał, sprzedany przez jedną z kolektur wileńskich Nr. 23864, którego właścicielami są p.p.: S. A., zamieszkały w Leonpolu na Wileńszczyźnie, P. W., posterunkowy P.P., oraz zamieszkały w Gdyni — W. B., żona robotnika portowego i pewien wojskowy.

Pięćdziesięciotysięczne wygrane padły na Nr. 118373, nabyty przez p.p. Renę Gerner, Anielę Mikuniową i dwóch innych mieszkańców Lwowa, oraz na Nr. 84715, sprzedany przez jedną z kolektur w Drohobyczu.

Obecnie nabywać można już losy do III-iej klasy 33-iej Loterii, która, jak o tem już donosiliśmy, przewiduje — niezależnie od zwykłych czterech klas — jeszcze dodatkowe bezpłatne ciągnięcie gwiazdkowe.

13 sierpnia r. b. rozpocznie się ciągnięcie III-iej klasy.

Pożar wojny w Afryce

Abisynja nie boi się wojny - Co robi Liga Narodów?

Rewelacyjny wywiad

Korespondent agencji Reutersa w Addis Abebie podaje wywiad z wysokim dostojnikiem abisyńskim. Cesarz na białym koniu poprowadzi osobiście swe wojska do walki. Conajmniej milion ludzi z pikami i szyletami, a także pewną ilość broni nowoczesnej stanie do boju. Kobiety pomogą mężczyznom, a księża towarzyszyć będą wojownikom i zachęcać do walki. Tak walczyć będzie Abisynja w razie rozpoczęcia wojny.

Na wojnie — mówił informator korespondenta agencji Reutersa — zginie duża ilość Abisyńczyków, lecz zginie również wielu Włochów. Naród abisyński jest fatalistą, nie zna okropności wojny współczesnej i jest wobec nich obojętny.

Na pytanie korespondenta Reutersa, co uczyni Abisynja w razie bombardowania z samolotów, wspomniany dostojnik abisyński odpowiedział: — nic. Addis Abeba będzie zapewne ewakuowana od chwili rozpoczęcia działań wojennych, a ludność ukryje się w górach i wąwozach.

Przyroda dopomoże Abisynji.

Na zapytanie, jakie są szanse Abisynji na skuteczną obronę, informator Reutersa odparł: to zobaczymy. Nie zawsze człowiek z grubym kijem zwycięża. Bóg niezawsze jest po stronie wielkich batalionów.

Na zakończenie dostojnik abisyński oświadczył, że jeżeli mocarstwa europejskie nie będą interwenjowały, wcześniej lub później gorzko tego pożałują. Gdyby zdobycie Abisynji zostało urzeczywistnione, niewątpliwie znajdzie to oddźwięk poważny w Afryce, a szczególnie w Egipcie.

Po czyjej stronie stanie Liga Narodów?

„Morning Post” omawia stanowisko Anglii w konflikcie włosko-abisyńskim. Ambasador angielski w Rzymie, sir Erick Drummond,

był przyjęty przez premiera Mussoliniego, któremu przedłożył mianem Rządu angielskiego propozycję zwołania Rady Ligi Narodów na posiedzenie, na którym Włochy będą mogły przedstawić swój punkt widzenia. Dotychczas Włochy nie dały odpowiedzi na te propozycje. W rzymskich kołach politycznych panują jednakże nastroje nieprzychylnie wobec wniosku angielskiego. Zwołanie Rady Ligi Narodów jest przewidywane na dzień 29 b. m. Sytuacja jest oceniana w angielskich kołach politycznych, jako poważna, ponieważ Włochy nie godzą się na uzyskanie wyłącznie koncesyj natury gospodarczej, zaś Abisynja występuje stanowczo przeciwko wszelkim ograniczeniom swej niepodległości. Gabinet angielski rozważał szczegółowo zatarg włosko - abisyński. Obrady będą kontynuowane w przyszłym tygodniu. Gabinet wypowiedział się zasadniczo za zastosowaniem kolektywnego bezpieczeństwa. Dziennik przewiduje możliwość, że Liga Narodów potępi postępowanie Abisynji i upoważni Włochy do przywrócenia ładu i porządku w tym kraju. Wysłki Rządu angielskiego zmierzają do utrzymania prestiżu Ligi Narodów.

Koła paryskie liczą się również z możliwością zwołania Rady Ligi Narodów w końcu b. m.

Genewa chce zyskać na czasie

Według informacji, pochodzących z kół zbliżonych do Ligi Narodów, Sekretarz Generalny Ligi, Avenol, nadesłał do Genewy telegram z Londynu z oficjalnym zawiadomieniem o rozbiću się roku wai rozjemczych w zatargu abisyński - włoskim, wobec czego w myśl postanowienia Rady Ligi z 25 maja b. r. Rada winna się zebrać w najbliższych dniach dla wyznaczenia piątego rozjemcy. — Sesja Rady Ligi naznaczona ma być na 29 b. m. Według informacji ze źródeł miarodajnych, sesja

Rady Ligi, o ileby została zwołana, zajęłaby się wyłącznie wyznaczeniem piątego członka komisji rozjemczej. W ten sposób koła Ligi pragną uniknąć merytorycznego rozpatrywania konfliktu włosko - abisyńskiego przed jesienną sesją Ligi.

Nowe transporty wojenne

Agencja Havasa donosi z Neapolu: Parowiec „Gange” odpłynął do Massaua, mając na pokładzie 150 oficerów, 2,000 żołnierzy i materiały wojenne.

Werbunek w Ameryce

Konsulat włoski w Nowym Jorku zawiadomia, że setki Włochów zgłaszają się w charakterze ochotników do armji włoskiej we wschodniej Afryce.

Werbunek wśród murzynów do armji abisyńskiej został wstrzymany wobec groźby Rządu, który za-

powiedział stosowanie w całej rozciągłości ustawy z roku 1818, która zabrania obywatelom amerykańskim wstępować do armji cudzoziemskiej pod groźbą utraty obywatelstwa, 3 lat kary więzienia i 1000 dolarów grzywny.

Krwawe zajścia na granicy Abisynji

Prasa włoska nadaje szeroki rozgłos atakowi, jaki w dniu 31 maja podjęło kilka plemion Dankali, oraz kilka szeregów abisyńskich na graniczny fort włoski Doł w Erytrei. Atak ten został odparty. Część napastników dokonała napaści na dolinę Madra. W wyniku tego zajścia zabitych zostało wielu pasterzy, poddanych włoskich, oraz ich kobiety i dzieci. Napastnicy uprowadzili 4 tys. sztuk bydła, oraz wielu mężczyzn i kobiet na terytorjum abisyńskie.

Telegraf—telefon—radio

Świat w zdarzeniach

NIESAMOWITY WYPADEK.

W jednej z dzielnic Berlina t. zw. Grunwald, uległ pewien 21-letni, włóczęga nieszczęśliwemu wypadkowi przy wskakiwaniu do pociągu na otwartym torze. Wpadł on pod koła wagonu, które odcięły mu nogę poniżej kolana. Wykazał on niewiarygodną wprost wytrzymałość, gdyż jak donosi komunikat policyjny, wziął odciętą nogę pod ramię i czołgał się 40 metrów do szosy, gdzie zwrócił na siebie uwagę przejeżdżającego samochodu. Przewieziony do szpitala nie pozwolił sobie odebrać z rąk odciętej nogi.

OLBRZYMA EKSPLOZJA GAZOLINY.

W miejscowości Brockport w stanie New York eksplodował wielki zbiornik, zawierający 225.000 litrów gazoliny. Ogień szerzył się z

wielką szybkością i zagrażał całej dzielnicy miasta. Miejscowa straż pożarna nie zdołała opanować pożaru, dopiero po udejęciu posiłków z odległego o 30 km. miasta Rochester ogień został ugaszony.

TAJEMNICZY OFICER MARYNARKI.

Fisch, przedstawiciel republikanów w komisji do spraw zagranicznych Izby Reprezentantów zażądał przeprowadzenia dochodzenia o roli pewnego amerykańskiego oficera marynarki, który działał z

ramienia pewnej fabryki prochu bezdymnego w okresie, gdy Izba debatowała nad projektem traktatu włościanego o uregulowanie handlu bronią. Izba ten projekt odrzuciła. Fisch zapewnia, że odrzucenie projektu jest wynikiem akcji tego oficera.

KOSZTOWA DEMOBILIZACJA.

Donoszą z La Paz (Boliwia), że demobilizacja wojska boliwijskiego z frontu Chaco kosztować będzie Rząd 14 milionów bolwianos.

Z sali sądowej stolicy

WYROK NA FALSZYWEGO APLIKANTA ADWOKACKIEGO. Warszawski Sąd Okręgowy skazał Emila Grossanga, fałszywego

aplikanta adwokackiego, występującego ostatnio w Grójcu — o czem pisaliśmy wczoraj — na 1 rok więzienia.

MŁODZI DĄ

Ordynacja wyborcza B.B.W.R.

Nasi twórcy „posłów”

P. Komisarz Rządu na m. st. Warszawy postawił wczoraj wszystkie kropki nad „u”. Usunął wszelkie znaki zapytania. P. Komisarz Rządu wydał zarządzenie, jak mają być do konjunktury „wyborcy” delegatów do „zgrupowań okręgowych”, t. zn. do tych instytucji, które w myśl nowych ordynacji wyborczych uzyskają uprawnienia... „twórców posłów”.

Mówiąc bezstronnie, p. Komisarz Rządu nie ponosi tu żadnej winy; wykonywanie poprostu ustawy. Zato pp. Sławek, Car i Podolski mogą spoglądać z uciechą na twórcę swojej myślowości; „szary” człowiek? ten przeciera oczy ze zdumienia, bo ożom — biedaczek — nie wierzy...

Nasi stołeczni „twórcy posłów”! Przedewszystkiem — „Tymczasowa Rada Miejska”, mianowana przez p. ministra spraw wewnętrznych, wybierze łaskawie ogółem 148 delegatów. Izba Przemysłowo-Handlowa zasypie nas — „szarych” ludzi — dalszymi dziesiątkami. Później idą centralne ruchy zawodowe. Tu znamy, że p. Jaroszewicz uznał zgodnie z prawą klasowy ruch zawodowy za najistotniejszy liczebnie organizację. A jeszcze później? Jeszcze później... „ludzie stawali, co to jest? pytał”... Otrzymujemy bowiem — my — mieszkańcy stolicy — całą porcję przeróżnych „zarządów głównych”; Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet; Rodzina Poli-

cyjna; Stowarzyszenie katolickie kobiet archidiecezji warsz.; kat. zw. Polek! Rodzina wojskowa; Związek pań domu; kobiecego klubu sportowego „Ewa”; wszelkie możliwe kategorie inżynierów - elektryków; artyści sceny żydowskiej (dlaczegoż niema ZASP. na miły Bóg?); chemicy - Żydzi; stowarzyszenie architektów... I wszędzie same „ZARZĄDY GŁÓWNE”... Rozporządzenie wykonawcze p. Kościalskiego zmieniło gdzieś, jak kamfora...

„Związek pań domu”!... Bardzo zacna instytucja! Pachnie od niej la wendą i rumiankiem, pierwszemu po wieściarni Rodziewiczówny, szczególnie epokę, kiedy to stare panny były przeświadczone do sześćdziesiątego roku życia, że bocian przynosi matkom dzieci, znalezione w przydrożnej kapuście. Ale po kiego licha te czcigodne niewiasty mają spełniać funkcje „pośredniczek” pomiędzy „szarym” wyborcą a posłem? PP. Sławek, Car i Podolski pragnęli usunąć „pośrednictwo sztabów partyjnych”. Stworzyli POŚREDNICTWO (bez cudzołowni)... katolickich kobiet archidiecezji warszawskiej. —

„Wyborca”

Pewien nasz przyjaciel zaszedł przez ciekawość do komisji, rejestrującej „wyborców” do Senatu. Była to jedna z komisji warszawskich.

Pusto, jak wymiotti. Kilku sennych panów przy stole. Senna mucha na suficie. Panowie ożywił się niepomiernie. Prośli siadać. Podsunęli krzesła. Poczęstowali papierosem. „Rzadki gość!... taka przyjemność! Wszystko zrobimy... Czem

możemy służyć?... Czy pan dobrze wie o orderem? A może z dyplodem? Prosimy pięknie!... Nasz przyjaciel ledwo, ledwo wydostał się z uścisków namiętych... Nie miał ani orderu, ani dyplomu... Na schodach mimo to za marynarkę go łapali...

Jak to pisał dzienniki brukowe B.B.W.R.? „Społeczeństwo rejestruje się z zapamiętaniem”... S.

Inwazja trędowatych

Jednocześnie z wiadomością, że szta dotychczas nie potwierdzoną, o wynalezieniu przez francuskiego uczonego, dr. Vaudreniera, i jego asystentkę, pannę Brun, surowicy przeciw trądowi, przychodzi z Indji niepokojąca wiadomość o inwazji trędowatych na m. Bombay.

W Indjach istnieje kilka osiedli dla trędowatych, którzy w osiedlach tych pracują, zarobkują i w

ten sposób pędzą swój nędzny żywot. Tymczasem i tam dotarł kryzys i tysiące trędowatych opuściły osiedla i ciągną ku Bombayowi, jak wiadomo, jednemu z największych i ożywionych pod względem handlowym miast w Indjach.

Władze są w bardzo kłopotliwym położeniu, jak przeciwstawić się tej inwazji na Bombay.

AGNIESZKA SMEDLEY z cyklu „MIGAWKI CHINSKIE”

Szan-fei — komunistka

(Z upoważnienia autorki przełożyła Bolesława Kopelówna).

Jest to historia o Szan - Fei, córce bogatego obszarnika w Hunan, w Chinach. Był czas, kiedy chodziła do szkoły i nosiła ładne suknie i miała wieczne pióro. Ale potem stała się komunistką i poślubiła przywódcę chłopstwa. W latach późniejszych... no, ale zaczynaj od początku.

Matka jej była tym początkiem. Dziwna kobieta... Była staromodna, miała skrępowane nogi i zdawała się skłaniać głowę przed każdym życzeniem swego męża, który uznawał wszystko, co dawne i feudalne. Musiała jednak się buntować. Patrzyła, jak synowie jej podrastają, udają do szkół, a potem wracają z nowymi idejami. Niektóre z tych idei dotyczyły kobiety — kobiety o swobodnych stopach, która studjuje, jak mężczyzna — i poślubia tylko tego, kogo chce — i kiedy chce.

Kiedy synowie rozmawiali, matka ich siedziała, przysłuchując się, z oczami utkwionymi w maleńką córeczkę, Szan - fei, kopiącą nóżkami w kołysce. Do głowy przychodziły jej wtedy różne myśli. Jakże to były myśli — nie wiemy, ale wiemy, że w końcu umarła za wolność swej córki.

Walka toczyła się za wysokimi, kamiennymi murami, otaczającymi jej dom. Nieprzyjacielem był mąż i jego bracia. A bronią matki była odwieczna broń podległych kobiet: łzy, błagania, intryga, przebiegłość. Spoczątku wygrała na jednym tylko punkcie: mąż jej zgodził się na ksztafcenie Szan - fei pod warunkiem, że nauczycielem jej zostanie starszywiecki Chińczyk, który przychodzić będzie na lekcje do domu i uczyć będzie tylko po chińsku. Ale stopy Szan-fei miały pozostać skrępowane — i miała być zareczona zgodnie z odwiecznymi zwyczajami. To też dziewczynka chodziła z zawiązanymi stopami — i zareczono ją za słabowitym synem bogatego sąsiada, —

zepsutego starca, mającego wiele nałożnic.

Do czasu, gdy Szan - fei miała jedenaście lat, ojciec jej rządził, jak rządził tyran. Ale potem nagle umarł. Może rzeczywiście umarł śmiercią naturalną — i może matka Szan - fei rzeczywiście płakała po nim szczerze. Ale pogrzeb nie skończył się jeszcze, gdy ze stóp malej dziewczynki zdjęte zostały bandaże — i ziemia na grobie nie wyschła, gdy Szan-fei umieszczono w szkole, w ośległości stu li.

Ale chociaż na stopach Szan - fei nie było już bandaży, małe jej nóżki zostały zniekształcone po pięciu latach owiązywania — i napół martwe, pogięte na nic nieprzydatne palce wisiwały, jak kamienie u nóg, krępując ją na całe życie.

W każdym jednak razie pozbyła się bandaży, a wraz z niemi — symbolu jednej formy niewolnictwa. Pozostało jeszcze narzeczeństwo z synem bogacza. Takie narzeczeństwa w Chinach obowiązują prawie — i rodziców, którzy je łamią, można pozywać do sądu i ciężko karać, jakgdyby popełnili niebezpieczną zbrodnię. Matka Szan - fei jednak zdawała się posiadać tendencje, jakie ludzie o feudalnych umysłach nazywają kryminalnymi. Albowiem podejrzewano ją o intrygi i spisek, mający na celu zerwanie narzeczeństwa.

Jeszcze gorzej, — krążyły pogłoski, że nie doradzała Szan - fei, aby była posłuszną — tak, jak powinna być posłuszną dziewczętą — ale zachęcała ją do buntowniczości i niezależności. Pogłoska ta rozszerzyła się, jak ogień, gdy nadeszła wiadomość, że Szan-fei kierowała strajkiem studenckim przeciwko skorumpowanej administracji szkoły. Szan-fei miała w tym czasie blisko szesnaście lat, a więc była w wieku odpowiednim do małżeństwa. Została jednak w hańbie wydalona ze szkoły i wróciła do domu z głową podniesioną wysoko i dumnie, a matka, zamiast ją poskromić, poszeptowała z nią tylko na osobności, a potem przeniosła córkę do bardziej jeszcze nowoczesnej szkoły w dalekim Wuczangnad Jangtze, gdzie — jak w dalszym ciągu głosiła wieść — Szan - fei została przywódczynią ruchu studenckiego.

Pozatem w Wuczang studiowali razem chłopcy i dziewczęta.

Sytuacja stała się tak niemożliwa, że w końcu bogaty obszarnik wniósł skargę przeciwko matce Szan-fei

Dać pracę młodocianym!

W czerwcu przybyła do Genewy, gdzie obradowała Międzynarodowa Konferencja Pracy, delegacja w liczbie około 100 młodocianych bezrobotnych z różnych krajów wraz z delegacją Międzynarodówki Młodzieży Socjalistycznej, by przedłożyć konferencji petycję, opatrzoną 150 tysiącami podpisów, domagającą się wydania zarządzeń, celem dostarczenia pracy młodocianym, tudzież należytej pomocy dla bezrobotnej młodzieży.

Wręczenie petycji odbyło się na specjalnym posiedzeniu Międzynarodowej Konferencji Pracy, poczem na wniosek grupy robotniczej Konferencja uznała sprawę bezrobotności wśród młodzieży za nagłą i poleciła specjalnej Komisji przedłożyć wniosków w tej sprawie jeszcze w ciągu bieżącej sesji.

Złot Młodzieży Okręgu Warszawskiego

W połowie sierpnia w jednej z miejscowości pod Warszawą (np. Błonie, Brwinów) odbędzie się Złot Okręgu Warszawskiego Młodzieży w którym to Złocie wezmą udział turyści, czerwoni harcerze i sportowcy z Warszawy, z Warszawy

Podnieść należy, że wpisanie sprawy bezrobotności młodocianych na porządek dzienny Międzynarodowej Konferencji Pracy było rezultatem akcji podjętej przez Międzynarodówkę Młodzieży Socjalistycznej, popartej przez Międzynarodówkę Zawodową.

Podmiejskiej i kilku miast położonych w pobliżu okręgu podwarszawskiego.

Złot będzie przeglądem naszych sił. Przygotowujcie się do Złota, by przybyć jaknajliczniej i wystąpić jaknajbardziej okazale.

Prowokator w pułapce

Prowokacja jest najpospolitszą formą walki z rewolucyjnym ruchem robotniczym.

Zjawisko prowokacji jest częste i stosowane tam w szczególności, gdzie władze chcą wytropić coś, czego nie ma, a nie mogąc wpaść na ślad rzeczy nieistniejącej, same władze polityczne stwarzają fakty, które mają być następnie dowodem ich sprawności i energii.

Przed niespełną miesiącem robotnicy jednego z przedmieść berlińskich opowiadali sobie znakomitą historję na tle prowokacji niemieckiej policji.

Oto pewnego dnia do malej drukarni zgłosił się jakiś jegomość i oznajmił właścicielowi, że ma się zjawić do komisarzatu policji.

W komisarzacie z przestrzeczonym właścicielem przeprowadził rozmowę rejonowy komisarz od spraw politycznych i zażądał wydrukowania kilku tysięcy odezów socjalistycznych. Drukarz przyjął zamówienie, gdyż uzyskał zapewnienie, że spowodu druku nielegalnych odezów, zamówionych w dodatku przez policję nie będzie pociągany do odpowiedzialności. Wysoka zapłata i zapowiedź dalszych tego rodzaju „robót” uradowała nawet drukarza.

Bezwzględnie przystąpił on do składania odezów. Niewiadomo w jaki sposób o zamówieniu policyjnym dowiedzieli się robotnicy socjalistyczni. Kiedy odezwa była już wydrukowana, do drukarni zgłosili się dwaj młodzi chłopcy z biletem wizytowym komisarza i odebrali odezwy. W dwie godziny potem do drukarni zgłosił się komisarz policji. Nietrudno było wyobrazić sobie jego wściekłość, kiedy dowiedział się, że zamówione odezwy zostały zabrane przez nieznane osoby.

Komisarz policji wołał nikomu nie wspominać o swem niepowodzeniu. I sprawa zapewne nie wydalaby się, gdyby nie przypadek. Oto na jednej z ulic położonej w dzielnicy robotniczej Berlina policja ujęła chłopca, który kolportował odezwy socjalistyczne, pochodzące właśnie spod pióra komisarza policji. Badany chłopiec zeznał, iż odezwy te otrzymał z drukarni, gdzie były one zamówione przez policję. Przeprowadzone docho-dzenie potwierdziło zeznanie chłopca. Niewiadomo jednak, czy komisarz — prowokator został pociągnięty do odpowiedzialności za druk nielegalnych odezów, godzących „w podstawy systemu hitlerowskiego”. O tem kroniki prasy hitlerowskiej milczą.

Przeciwko wojnie

Tak, jak co roku w rocznicę wstąpienia do wojny światowej Organizacja Młodzieży TUR. w pierwszych dniach sierpnia urządza w całym kraju zgromadzenia antywojenne.

W Warszawie Zgromadzenie takie odbędzie się o godz. 6 wiecz. 3 lub o godz. 11 rano 4 sierpnia, prawdo podobnie na ul. Wolskiej 44. Ogłosimy bliższe dane.

W roku bieżącym propaganda antywojenna ma większe, niż kie-

dykolwiek znaczenie. Mussolini przygotowuje wojnę z Abisynią. Chiny są wciąż terenem krwawych walk. Imperjalizm japoński zagraża Chinom i Z.S.S.R. W wielu miejscach istnieją zarzewia wojny. Europa z niepokojem patrzy na poczynania różnych dyktatorów, przede wszystkim Hitlera.

W tych warunkach młodzież proletariacka rzucić musi w masę hasło: „NIGDY WIĘCEJ WOJNY”.

Obóz Czerwono-Harcerski pod Piotrkowem

Staraniem Koła Przyjaciół Czerwonego Harcerstwa TUR. w Piotrkowie, oraz przy wydatnej pomocy starszych towarzyszy z TUR. i ze Związków Zawodowych, powstał obóz czerwonych harcerzy piotrkowskich w Kurzędzu koło Sulejowa. Położony na wyniosłej równinie wśród brzoź i sosen, w niewielkiej odległości od Pilicy, liczy ten obóz 26 uczestników.

Dzieci robotnicze, wychowane w nędzy i niedostatku, spędzą tutaj cały miesiąc na świeżem powietrzu w odpowiednich warunkach życia.

Życie obozowe wpoi w nie uczucia społeczne i poczucie solidarności, co jest podstawą wychowania socjalistycznego.

Uczestnicy tworzą trzy zastępy: żeński, męski i koedukacyjny młodszy. Instruktorzy mają przydzielone sobie działy pracy i pomagają we wszelkich zajęciach obozowych.

Obóz jest dobrze zaopatrzony we wszystkie potrzebne sprzęty, posiada cztery namioty. Wybudowano piękny stół, ognisko i doskonałą kuchnię; są jeszcze w robocie dwa szalasy.

Czerwone harcerki i harcerze z obozu w Kurzędzu przesyłają tą drogą wszystkim obozom Czerwonego Harcerstwa swoje pozdrowienia „Bądź gotów!”, oraz serdeczne życzenia „Słonecznych dni!”.

Ara.

Zemsta fabrykantów broni

Prasa francuska doniosła w krótkiej notatce, że z fabryki broni „Hotshkiss et C-je” usunięto 43 młodocianych robotników, pod zarzutem sabotażu. Mała ta notatka przeszła bez żadnego wrażenia. Agencji fabrykantów broni wymusił na burżuazyjnych dziennikach milczenie w tej sprawie.

W jednym z pacyfistycznych tygodników angielskich znajdujemy ciekawą szczegółową relację o okoliczności, jakie towarzyszyły usunięciu wspomnianych robotników.

W fabryce Hotshkissa na oddziale robót precyzyjnych wykonywane były prace nad nowym udoskonalonym miotaczem granatów, który jest w stanie wyrzucić czterdzieści granatów na minutę. Zasięg tego najnowszego narzędzia zbrodni wynosi przeszło 8 kilometrów. Podczas wykonywania miotacza próbnego, przy obróbce pewnych części popełnione zostały niedokładności. Niewiadomo czy były one wynikiem nieścisłych pla-

nów rysunkowych, czy też niedokładności w wykonaniu. Podczas próby miotacz został rozerwany, a siła wybuchu była tak wielka, iż hala, w której odbywały się prace nad wynalazkiem została rozsadzona i spłonęła, a wraz z nią spłonęły plany rysunkowe.

Rozpoczęło się śledztwo. Gorliwa policja „udowodniła”, iż wypadek był dziełem rzekomego sabotażu. Po nieważ na oddziale tym pracowali w większości młodociani robotnicy, którzy nie kryli swych sympatyj dla socjalizmu, fakt ten wystarczył do tego, aby wyrzucono ich z pracy.

Brak wiedzy i charakteru

Na otwarciu drugiego kursu Szkoły Dziennikarskiej w Trzeciej Rzeszy przemawiał minister propagandy Rzeszy dr. Goebbels, który, zwracając się do słuchaczy, powiedział:

... będę stosował bardzo ostre prawo selekcji.

Mogę panów najkategoryczniej zapewnić, iż ten dziennikarz, który nie będzie posiadał pewnej sumy wiedzy i charakteru, nie znajdzie się na liście dziennikarskiej. Może on wszystkim pozostać, tylko nie dziennikarzem.

Ten ustęp z przemówienia Goebela dosadnie świadczy o stanie niemieckiego zglajszaltowanego dziennikarstwa. O tem, że brak wiedzy niemieckim dziennikarom wiadomo bez Goebbelsa; dziwna jest pretensja o brak charakteru ze strony tych, którzy łamali i nadal łamią charaktery.

Karol Kautsky

obywatelem Czechosłowacji

Znany teoretyk Socjalizmu Karol Kautsky przyjął obecnie obywatelstwo czechosłowackie.

Kautsky, który liczy 81 lat, urodził się w Pradze, ale w roku 1919, objawszy wysokie stanowisko podsekretarza stanu w niemieckim ministerjum Spraw Zagranicznych, musiał wraz ze stanowiskiem przyjąć obywatelstwo pruskie.

Faszyści wszystkich krajów

W Budapeszcie utworzył się ochotniczy „legion abisyński”, liczący już 4.000 osób, który ofiarował swe usługi Włochom.

Ponieważ Rząd włoski podziękował za tę pomoc i oświadczył, że nie skorzysta z niej, policja węgierska „legion abisyński” rozwiązała.

(D. c. a.)

Walka hitlerowców z kościołem katolickim

Ogłoszone w czwartek rozporządzenie premiera pruskiego gen. Goeringa przeciwko działalności politycznej duchowieństwa katolickiego wywołało niezwykle poruszenie w całej opinii niemieckiej. Szereg dzienników wydało w południe nadzwyczajne dodatki, zaś prasa popołudniowa zamieszcza deklarację Goeringa na naczelnym miejscu opatrzoną widocznymi tytułami. Dzienniki hitlerowskie podkreślają, iż zarządzenia te stanowią ostatnią przestrożę przed nadużywaniem stanowiska duchowieństwa dla celów politycznych.

„Bersen Ztg.” w artykule redakcyjnym mówi o zarządzeniach przeciwko „klerykałom z centrum”. „Państwo zostało sprowokowane i zaatakowane — pisze dziennik — i znajduje się obecnie w sytuacji koniecznej obrony”. Za rządzenia powyższe, zastrzeżone pismo, skierowane są wyłącznie przeciwko osobom, które atakują państwo, a nie przeciwko kościołowi.

Zdaniem „Berliner Tageblatt” dekret premiera Goeringa oznacza podjęcie walki przeciw działalności tej części duchowieństwa, która dążyła do pozyskania młodzieży dla myśli rewolucyjnej.

„Deutsche Allgemeine Ztg.” wskazuje, iż dekret premiera pruskiego uwypukla charakterystykę

na różnicę, jaka zachodzi pomiędzy duchowieństwem wyższym i niższym.

Dziennik przypomina, iż niedawno jeden z biskupów katolickich wskazał z ubolewaniem na panujący obecnie „kult martyrologii”.

Znamienne jest przytem zdanie, jakim dziennik kończy swe wywody: dekret premiera pruskiego przeciwko katolicyzmowi politycznemu jest jednocześnie dla duchowieństwa katolickiego wezwaniem do dyscypliny. (PAT).

Cesarz Abisynji wzywa do walki o wolność

Cesarz Abisynji wygłosił w parlamencie oddawna zapowiadaną mowę polityczną. Parlament był otoczony wielkim tłumem z zaciekawieniem oczekującym na słowa władcy Abisynji.

Cesarz oświadczył, iż Włochy mimo zapewnień o swej pokojowości starają się, aby podbić Abisynję. Propozycje uczynione przez Abisynję celem pokojowego załatwienia spornych spraw zostały przez Włochy odrzucone. Wojna stoi u progu Abisynji. Uczyniliśmy wszystko, aby utrzymać pokój. Nie możemy jednak zgodzić się na propozycję protektoratu włoskiego nad Abisynją. Uchylbia to godności naszego państwa. Mimo, że Włochy posiadają nowoczesną broń, abisyńczycy bronili będą swego cesarza i swej ziemi aż do śmierci.

Kondylis wciąż uprawia monarchistyczną propagandę

Minister Kondylis, który powrócił ze swej podróży do Rzymu i Białogrodu, oświadczył, iż rzymskie rozmowy z Mussolinim miały na celu wyjaśnienie, dlaczego Grecja była zmuszona przystąpić do paktu bałkańskiego.

Kondylis zaznaczył, iż w Rzymie spotkał się z ks. Mikołajem greckim i wyraził mu swe przekonanie, iż powrót monarchii może być dla Grecji zbawieniem przyczyniając się do jej wzmocnienia. (PAT).

W zakończeniu swej mowy cesarz wezwał całą ludność do walki o wolność Abisynji. (PAT).

Liga Narodów a Abisynja

W Brytanji, Francja oraz inni członkowie Rady Ligi Narodów otrzymali telegraficzną prośbę, by byli gotowi wziąć udział w specjalnej sesji Rady Ligi, która zbierze się pomiędzy 25 lipca a 4 sierpnia celem rozpatrzenia zatargu włosko - abisyńskiego. (PAT).

Strajk polski na kopalni ropy w Krośnie

(Tel. od wł. korespondenta).

Na kopalni ropy Lipa - Lipniki w Krośnie robotnicy proklamowali strajk polski w obronie umowy zbiorowej.

Kapitałści zagraniczni na blisko 50 wagonów produkcji ropy, zatrudniają zaledwie 70 robotników.

Mimo zawartej umowy zbiorowej panowie ci stosują najniższe płace.

Dwukrotnie konferencje w Inspektoracie Pracy w Gorlicach nie odniosły skutku. Robotnicy zatem zmuszeni byli proklamować strajk.

Zagadkowe zabójstwo po powrocie z zabawy

22-letni Stanisław Kruza, mieszkaniec kolonii Kuczaby (pow. Sokołowski) powracał późną nocą do domu z zabawy tanecznej, która się odbyła we wsi Mursy Stare.

W pewnej chwili, gdy przechodził między przez żyto, został napadnięty znieczeka przez niezna-

nych sprawców, którzy zadali mu kilka ciosów tępem narzędziem, poczem uciekli.

Rano policja znalazła Kruzę martwego. Obok zwłok znaleziono kule karabinową. Wśród łanów zboża widoczne były ślady 2-3 osób.

Zwłoki zabezpieczono.

Socjaliści francuscy za jednolitym „Frontem Ludowym”

Z Paryża PAT donosi: Komisja administracyjna partii socjalistycznej SFIO postanowiła ustosunkować się przychylnie do propozycji, przedstawionej przez sekretarjat komitetu organizacyjnego manifestacji 14 lipca. Propozycja ta zmierza do dalszego u-

trzymania łączności pomiędzy grupowaniami lewicowymi w celu urzeczywistnienia przyrzeczeń, zawartych w przysiędze z dnia 14 lipca. Komisja administracyjna wyznaczyła również skład delegacji partii SFIO do komitetu organizacyjnego, manifestacji z 14 lipca.

Nie było sabotażu?

O wynikach ekspertyzy przeprowadzonej co do samochodu, w którym wydarzyła się katastrofa kanclerza Austrii Schuschnigga, ogłoszono, że nie znaleziono w jego wnętrzu uszkodzeń, któreby

mogły powstać wskutek aktu sabotażu.

Nie znaleziono również żadnych braków zasadniczych; jako przyczynę katastrofy należy uznać jedynie wadę kierowcy. (PAT).

Polowanie na węże na ulicach Londynu

Przed paroma dniami jedra z bocznych spokojniejszych ulic londyńskiego City stała się miejscem niezwykłego wypadku. Oto w pewnej chwili na ulicy tej ukazało się przeszło 20 węży, pełzających w różnych kierunkach.

Wśród przechodniów powstał popłoch i każdy ukrywał się, gdzie tylko mógł. Nadbiegła policja, która jednak nie wiedziała, jak załapać się do rzeczy, bo chociaż policjanci angielscy są o wiele inteligentniejsi od policji kontynentalnej, ale sztuki zaklęcia wężów nie znają i w potrzebie do tego

flety nie są zaopatrzeni. Wypadkowi zaradził właściciel handlu egzotycznymi zwierzętami, który przy pomocy swych pracowników większą część węży zdołał złowić i umieścić spowrotem w terrarium, z którego w dotąd niewytlumaczony sposób uciekli. Kilka sztuk ukryło się jednak w piwnicach domów, w niszach i szczelinach murów. Te odszukano dopiero nazajutrz.

Na szczęście były to wszystkie węże niejadłowe; pomimo to właściciel handlu żywym towarem będzie odpowiadał przez sąd.

Olbryzima eksplozja

W tych dniach w pobliżu Lago Maggiore rozsadzono 50.000 m. sześciennych czerwonego granitu. Olbryzima eksplozja, do której użyto 100 centnarów dynamitu, słyszana była na kilkanaście kilometrów. Materiał wybuchowy umieszczono 20 m. pod ziemią i za-

palono przy pomocy prądu elektrycznego. Skutek eksplozji był niezwykły. Na miejscu góry powstał olbryzima dół zawałony blokami czerwonego granitu. Prace te stoją rzekomo w związku z projektowaną przez rząd włoski budową nowych linii kolejowych.

Plagi ludzkości

Po siedmiu plagach egipskich, które gniebiły ludzkość ówczesną, pozostało dziś jedynie wspomnienie w formie opisu zawartego w Starym Testamencie. Ludzkość dzisiejsza zna natomiast wiele innych plag, dających się jej niemniej, we znaki. Plag tych, jak obliczył jeden z dziennikarzy angielskich jest ni mniej ni więcej, jak 500. Z pośród nich naczelnym miejscem zajmują przykrości codzienne, które im drobniejsze, tem bardziej są dokuczliwe. Jest to zresztą podstawowym prawem małoci.

chwile nadejście drugi, a jak wiemy w Anglii nie jest to pociecha iluzoryczna. Drugą plagą jest sasiad, który nieprzezony wytkną nos do czytanej przez nas gazety, trzecią w Anglii wprawdzie rzadką, za to w innych krajach bardzo powszechną plagą jest niepunktualność, na dalszym miejscu stoją mylne połączenia telefoniczne, spinka od kołnierzyka, która ginie w najmniej odpowiedniej chwili, zapalniczka, która nie funkcjonuje i t. p.

Na pierwszym miejscu, w pojęciu Anglików przynajmniej, stoi tramwaj, który dopiero co odszedł. Wprawdzie Anglik pociesza się tem, że za

Jednej plagi nie zna przynajmniej przeciętny Anglik, pożyczek do „jutra”.

Wiadomości Sportowe

Piłka nożna

W ŁODZI wiedeński Wacker rozegrał mecz z L. K. S., osiągając zaledwie wynik nierozstrzygnięty 1:1 (1:0).

W SOBOTĘ I NIEDZIELE WALCZA SKODA I SARMATA. Wars. OZPN wyznaczył już terminy finałowych meczów o mistrzostwo klubów klasy A między mistrzem grupy robotniczej Sarmata a wicemistrzem (za Warszawianką 1b) grupy ogólnej Skoda. Pierwszy mecz odbędzie się w sobotę o godz. 17.30 na boisku Skody na Okęciu, a rewanż w niedzielę 21 b. m. o godz. 17.30 na boisku Skry.

W sobotę na boisku Polonii odbędzie się mecz towarzyski AZS - Gwiaźda. Początek o godz. 17.30.

PODGÓRZE GRAC BĘDZIE PRAWDOPODOBNIEM TYLKO W FINAŁACH. Sprawa udziału Podgórza w rozgrywkach o wejście do Ligi nie została jeszcze uregulowana, ponieważ okręg krakowski nie nadał jeszcze oficjalnej tabeli rozgrywek. O ile jednak Podgórze będzie mistrzem okręgu krakowskiego, wtedy, w myśl uchwały walnego zgromadzenia PZPN, będzie ono zwolnione z rozgrywek międzygrupowych o wejście do Ligi, a wejście automatycznie do finałowych spotkań z mistrzami półfinałów. W ten sposób Kraków nie byłby reprezentowany w meczach o wejście do Ligi w zawodach międzygrupowych.

W POSZCZEGÓLNYCH GRUPACH o wejście do Ligi walczyć będą:

grupa I Legia (Poznań), Polonia (Bydgoszcz), Union Touring (Łódź) oraz Skoda lub Sarmata (Warszawa).

grupa II — mistrz okręgu kieleckiego (Prygada), Czładzi KS lub Starachowicki KS), mistrz Ligi śląskiej (prawdopodobnie AKS Chorzów).

grupa III Czarni (Lwów), Reverta (Stanisławów), Strzelec (Siedlce).

grupa IV Śmigły (Wilno), Warmja (Grajewo), mistrz Polesia.

ŚMIGŁY MISTRZEM WILNA. Wobec rezygnacji Makkabi z meczu Śmigły - Makkabi, który miał się odbyć w najbliższą sobotę dnia 20 lipca, tytuł mistrza okręgu wileńskiego zdobył definitywnie WKS Śmigły, który reprezentować będzie Wilno w walkach o wejście do Ligi.

WARMJA (GRAJEWO) — MISTRZEM OKRĘGU BIAŁOSTOCKIEGO. Na czele tabeli w mistrzostwach klasy A okręgu białostockiego znajduje się obecnie drużyna Warmii (Grajewo).

ADMIRA ZWYCIĘCZĄ W BIELSKU. W Bielsku wiedeńska Admira rozegrała mecz z kombinowanym teamem klubów BBSV i Makoh. Zwyciężyła Admira 5:1 (2:1). Wynik nie odpowiada przebiegowi gry. Gra była bowiem równorzędna, ale wiedeńscy uzyskali dwie bramki ze strzałów samobójczych Polaków i to spowodowało załamanie się Bielszczan. Widzów 2.000.

LEKKOATLETYKA

W Katowicach na zawodach lekkoatletycznych Schneider pobit rekord Polski w skoku o tyczce, osiągając wspaniały wynik 397,5 cm.

Na 800 metrów zwyciężył Kucharzki w czasie 1:56,2 przed Orłowskim — 1:58,6 (rekord śląski).

TENIS

NA MISTRZOSTWACH TENNISOWYCH WALJI W NEW - PORT Je drzewiejska doszła do finału. W półfinale wyeliminowała Angielkę Lloyd 6:0, 6:1.

Na meczu towarzyskim ANGLJA - AUSTRALJA pierwsza rakietka świata Perry poniósł sensacyjną klęskę z Crawfordem 0:6, 4:6, 10:8, 2:6.

GRY SPORTOWE

ROBOTNICZE MECZE KOSZYKÓWKI. W meczach koszykówek drużyna Gwiazdy pokonana została przez Skrę w stosunku 17:34, lecz wygrała z Hapoelom 31:9.

BOKS

KOŁO LEKARZY PRZY WARSZAWSKIM OKR. BOKSERSKIM. Przy Warszawskim Okręgowym Zw. Bokserskim utworzone zostało koło lekarzy sportowych.

HUMOR SPORTOWY

TATERNICY.

— Jeżeli mnie w tej chwili nie puścisz, to dostaniesz po głowie ciekaniem...

HULBERT FOOTNER 14 Niebezpieczny ładunek

Z upow. autora przełożyła Wacława Komarnicka

Holder nic nie odpowiedział. „Cóż ma pan zamiar robić teraz?” — zapytała. Jak dziecko, szukał ucieczki w upartym milczeniu. „Czy chce pan oddać się w moje ręce?” „A co pani chce zrobić?” — spytał podejrzliwie. „Ułatwić panu powrót z Curaçao do Nowego Jorku”. „I zostawić ją z nim!” — syknął. „Nie, jestem tylko człowiekiem z krwi i kości!” „Musisz spojrzeć w oczy faktom!” — rzekła M-me Storey. „Jeżeli jutro nie wysiądziesz pan na ląd i nie zostanie na nim, będę musiała powiedzieć Laghetowi kim pan jest. To mój obowiązek”. Nie było odpowiedzi. „Adela nie jest warta tego” — dodała miękko. Spuścił głowę. „Pan o tem wie” — szepnęła ze współczuciem — „ale pomimo to znosi pan mękę”. Szpazm nieznośnego bólu przebiegł po jego twarzy. Nie wytrzymał tego. „Ach! Co panią to obchodzi?” — warknął, zrywając się z krzesła. „Myśli pani, że mnie ma na różnie, co? Święta zabawa, siedzieć i patrzeć, jak człowiek skwierczy! Znam kobiety... A niech pania djabli! Nie opuszczę tego statku bez żony i kwita!” M-me Storey wzruszyła ramionami i rozłożyła ręce. Głos Holdera załamał się histerycznie. „Niech pani idzie i powie Laghetowi!” — krzyknął. „Niech pani powie! Niech mu pani powie! Mam przyja-

ciół na statku. Załoga jest po mojej stronie. To są ludzie, a nie psy. I jeżeli Laghet dotknie mnie tylko, zrobię bunt. Czy pani wie, co to znaczy? Bunt! Wszystkich was zmiecie za burtę! Jeżeli pani sobie dobrze życzy, to pani właśnie powinna wysiąść jutro na ląd. Ostrzegłem panią! Niech pani zejdzie na ląd i zostanie na nim, jeżeli chce pani zobaczyć znów Nowy Jork”. Drżąc i oddychając ciężko, odwrócił się i zaczął gwałtownie ciągnąć za kłamekę. „Wypuść go” — rzekła spokojnie M-me Storey. Otworzyłam drzwi i Holder wypadł na korytarz. Odwróciłam się i spojrzałam na moją pracodawczynię. „Niech się pani nie waży powiedzieć Laghetowi”, powiedziała. „Holder ma na nas bat. Co pani może zrobić?” „Zdaje się, że to zależy od Adeli”, odparła z zagadkowym uśmiechem. „Pójdę z nią pomówić”.

ROZDZIAŁ VII.

W Willemstad.

Nazajutrz po lunchu Pirat zarzucił kotwicę na reddie portu Willemstad, znajdującego się na wyspie Curaçao. Przy wejściu do zatoki panują niebezpieczne prądy, ponieważ zaś Laghet chciał zatrzymać się tylko poto, żeby zabrać Martina Coade, swego sekretarza, wielkiego jachtu nie wprowadzono więc do wnętrza zatoki.

Po sześciu dniach, spędzonych na morzu, widok ziemi radował oko, chociaż była to tylko brunatna, niezadrzewiona wyspa. Wybrzeże jednak ośniewało białością, niebo jaśniało najczystszy blękitem, samo zaś miasto wyglądało dość malowniczo ze swemi rządami duńskich domków o stromych dachach. Stawiając takie dachy, przeczorni Duńczycy zabezpieczyli się na wypadek wielkich opadów śnie-

żnych. Horacy rozżośćił się bardzo na wiadomość o tem, że Orizaba, która wiozła Martina Coade z Europy, jeszcze nie przybyła. „W tej przekletej dziurze nie ma nic do oglądania, prócz rafinerji nafty”, narzekał. Mimo to niezmordowany Adrian obstawał przy urzędzeniu wycieczki na ląd. Horacy nie chciał jechać. M-me Storey zaś wymówiła się tem, że ma dużo listów do napisania. Wszyscy inni udali się szalupa na ląd. Pod starannym maquillage'em slična Adela miała twarz pobladłą i wymizerowaną. Poprzedniego wieczoru powierzyła swój los M-me Storey i zrana przemyciła do naszej kabiny małą walizkę z ubraniami. Mniej więcej o tej samej porze od statku odbiła druga szalupa, wioząca grupę marynarzy, którzy dostali przepustkę na cztery godziny. Wśród nich znajdował się Harry Holder. Adela porozumiała się z nim. W jakąś godzinę później na horyzoncie ukazała się Orizaba, poczem M-me Storey kazała się odwieźć na ląd. W rękę trzymała walizczkę Adeli. Horacy był na pokładzie i oczy jego zwrężyły się na widok walizki. „Czy pani nas opuszcza?” — zapytał z przykrym śmiechem. „Jeszcze nie”, odparła uśmiechając się. „Mam mnóstwo listów do nadania, a to najwygodniejszy sposób ich noszenia”. Widać było, że jej niedowierza i przez chwilę myślałam, że będzie musiała otworzyć przed nim walizkę, jak odchodząca służąca. Ale ugłaskała go uśmiechem. „Czy mam pani towarzyszyć?” — zapytał z miną pokojowego pieska. Sytuacja była przykra. „Jak pan sobie życzy”, odpowiedziała spokojnie M-me Storey. „Będę miała dużo zajęcia na poczcie i w urzędzie telegraficznym”. (D. c. n.)

Rządy komisararskie pod pręgierzem opinii publicznej

Złodzieje z b. Zarządu Radomia przed sądem

Radomskie „Życie Robotnicze”
 „W ub. tygodniu odbyła się przed komisją dyscyplinarną rozprawa przeciwko Olszewskiemu, naczelnikowi wydziału zdrowia i opieki społecznej, Komisja dyscyplinarna jednomyślnie uznała Olszewskiego winnym tego, że pod jego opiekunictwem skrzydłami działały się obrzyście złodziejstwa kosztem chorych w szpitalach i najuboższych sier ludności naszego miasta, skazanych na korzyść nie z opieki społecznej.

Po przesłuchaniu świadków i przemówieniu oskarżyciela tow. d-ra Kona oraz wywodów obrońcy, komisja dyscyplinarna skazała Olszewskiego na karę wydalenia ze służby miejskiej z utratą wszelkich praw do jakiegokolwiek odszkodowania.

Z racji tego wyroku bebecki patrol nad złodziejami magistrackimi podniósł niebawo alarm na łamach „Expressu” w obronie Olszewskiego, ofiary rządów „cekwawistycznych” na ratunku radomskiemu.

Ci sami panowie, którzy aprobowali robotę pana Pietrusiewicza w usuwaniu uczciwych pracowników z magistratu poto, by szajka złodziejów mogła bezkarnie rządzić miastem przez pięć lat, dziś mają czelność zarzucać nam rugi, gdy usuwa się z magistratu złodziejów i ludzi tej wartości moralnej, co pan Olszewski.

Jeśli los biednego pana Olszewskiego tak bardzo leży na sercu Roguski i Pietrusiewiczów, to niech go wystawią na kandydata do sejmiku. Proszę bardzo. 206 wolnych posad. Głosy Czapskich i Kwoczyńskich za Olszewskim są murewane. — A postem byłby doskonałym. Światnie się zna na budzie, a kontroluje pierwszorzędnie. Ma w tem dużą wprawę. Był kierownikiem spółdzielni w Puławach i 57.139 zł. gr. 26 djabli wzięli. Oko pana Olszewskiego tak czuwało, że wszyscy dookoła kradli. Nic dziwnego, że Pietrusiewicz wynieśli go na starostwo naczelnika wydziału, tej me-

liny, w której schronili się Czapski, Kwoczyński, Krogulce i inni dotąd bezimienni „bohaterowie” rządów pana Pietrusiewicza.
 Za czynno swe okotrzywymał Olszewski pobory naczelnika 500 zł. i osobno za opiekę nad Kwoczyńskim 100 zł. miesięcznie. Za tę opiekę nad tym bejzamiakiem komisarzycznym otrzymywał równo co miesiąc i pan Czapski dodatek w wysokości 100 zł. miesięcznie. Tak więc dwiście zł. miesięcznie pan Pietrusiewicz płacił tym panom za „radzór nad szpitalami”. A panowie czuwali, by broń Boże grosz nie przepadł Kwoczyńskiemu. W czasie jego urlopu, gdy nie było komu kraść, szpitala otrzymały zarządzenie, by pieniądze zainkasowanych od chorych nie wydawały na lekarstwa i opiekę nad chorymi, tylko czekały na powrót z urlopu pana Kwoczyńskiego. I tak pan Kwoczyński 48 tysięcy złotych przywłaszczył sobie z pieniędzy szpitalnych. A w zapasie miał jeszcze cztery tysiące złotych, przygotowane dla niego przez Olszewskiego, który już od powiednie zlecenie do kasy miejskiej wypisał. Niestety, panowie spóźnili się o kilka dni. W porę udało się złapać Kwoczyńskiego i na trawkę puścić Olszewskiego.

Makabryczne odkrycie

W zakładzie kuracyjnym d-ra Przygody w Otwocku (Warszawska 5), odkryto w zbiorniku wody, doprowadzającym wodę do pokoi i kuchni, zwłoki noworodka, przebywające tam już od 2-ch tygodni.
 Okazało się, że pracownica sanatorium, Zofia Zajączyńska, była w odmiennym stanie, a — po kilku dniach nieobecności — na służbie wróciła bez niemowlęcia. W kilka dni potem Zajączyńską odprawiono z Sanatorium. Było to na tydzień przed makabrycznym odkryciem. Należy zaznaczyć, że narzeczony Zajączyński, pracujący w zakładzie Bekiera, nie chciał, mimo przyrzeczeń, wziąć z nią ślubu i to pochłonił Zajączyńską do dzieciny bójstwa.

Można sobie wyobrazić wrażenie w sanatorium, skoro dowiedziano się tam o zawartości studni, z której pito wodę.

Zredukowani legioniści w Kielcach rozpoczęli głodówkę

(Kor. własna).

Zwolnieni ostatnio z pracy legioniści w Kielcach w liczbie 38, zamknęli się w swoim lokalu i od 16 lipca głodują, protestując w ten sposób przeciwko pozbawieniu ich pracy.

Nadmieniamy, że wymienieni legioniści pracowali jako ziemni robotnicy na Bukówce.
 W trzecim dniu głodówki legionista Szablewski dostał krwotoku. Rodziny głodujących zwróciły się

do starostwa o pomoc, ale ich nie przyjęto. W końcu po dłuższym awanturowaniu się wypłacono im po 10 zł.!! W taki sposób panowie z 16 Brygady traktują frontowych legionistów.

Wiadomości z całej Polski

STRASZNE SAMOBÓJSTWO
 W Wilnie na przejeździe kolejowym przy ul. Betlejmskiej wydarzył się wstrząsający wypadek samobójstwa.

W chwili, kiedy pociąg podmiejski kursujący na linię Wilno—Nowa Wilejka zbliżał się do przejazdu, podbiegła do toru jakaś kobieta, która nie namyślając się, rzuciła się pod koła lokomotywy. Maszynista nie zdołał zahamować pociągu i na torze zostały przepłowione zwłoki.

Denatka okazała się 40-letnią Zenajdą Iwanowską, żoną urzędnika kolejowego. Powody samobójstwa są nieustalone.

WYPADEK W WIATRUKU

Dn. 16 b. m. we wiatraku, należącym do Wal. Strzylaka we wsi Paprotno gm. Radzanów znaleziono zwłoki 5-letniego syna właściciela wiatraka, Henryka. Śmierć dziecka nastąpiła najprawdopodobniej wskutek nieszczęśliwego wypadku, gdy chłopiec bawiąc się, spał z maszyną, zabijając się na miejscu.

EKSPLOZJA POCISKU

W pustyni błędowisk pod Okuszem, mieszkawiec wsi Chęchło, 16-letni Zygmunt Smętek, znalazł niewielką „rurkę”, która

podczas manipulowania eksplozowała. Skutki eksplozji okazały się fatalne, gdyż urwały chłopcu rękę, a łado dotkliwie poparzyły bok i twarz, powodując jej zszpecenie.

TRUJĄCY LIKIER

Andrzej Badowski, gospodarz ze wsi Wola Kozłowa w powiecie koneńskim, urządzając chrzciny zapatrzył się w większą ilość wódki na targu w Koninie. Podczas l. bacji, po wypiciu większej ilości nieznanego pochodzenia likieru, 11 mężczyzn, obecnych na chrzcinach, poważnie zasłabło.

Dwaj z nich, Wojciech Rusiak i Józef Kaper, zmarli, zanim dojechali do szpitala. Dwu dalszych po zastosowaniu przepiókania żółdka przekazano na kurację do domu, siedmiu natomiast musiano pozostawić w szpitalu. Trzem z nich grozi utrata wzroku.

Jak się okazało, kupiona na targu tania wódka była przyrządzona na spirytusie denaturowanym.

FIKCYJNY DŁUG 90 MILJ. ZŁ.

Sąd Apelacyjny w Katowicach odrzucił skargę dwóch firm niemieckich („Oberch. Diskontobank” i „Sofinex”), które były podstawione, aby uzyskać od

Wspólnoty Interesów olbrzymie zabezpieczenie upadkowe. Fikcyjny dług wynosił 90 milionów zł.

Jest to jeszcze jeden przyczynek do polityki niemieckiego koncernu, polegającej na sztucznym zadłużeniu przedsiębiorstw w Polsce.

WALKA NA 38 SZACHOWNICACH.

W lokalu Łódzkiego Towarzystwa Zwoleńników Gry Szachowej odbył się seans gry jednocześnie mistrza Polski dr. Tartakowera na 38 szachownicach. Mistrz Tartakower wygrał 21 partij, 8 przegrał, a 9 zakończył na remis.

ZABÓJSTWO I SAMOBÓJSTWO W POZNAŃSKIM.

W Ligocie, pow. krotoszyński, niejaki Józef Michalski zabił siekierą podczas kłótni na tle niesnasek rodzinnych swego teścia 64-letniego Józefa Kaczora. Po dokonaniu tego czynu Michalski strzelił do siebie z rewolweru i zranił się ciężko. Samobójca zmarł wkrótce po wypadku.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne

Ofiary bezrobocia przed sądem w Rybniku

Przed Sądem Okręgowym w Rybniku stanęli trzej bezrobotni: bracia Emil i Bernard Kaizerowie, oraz Emil Fojcik z Dębieńska Wielkiego. Wszyscy trzej trudnili się

sprzedażą węgla z biedaszybów, położnych na terenie lasów Hegenscheidta w Ornontowicach.

Jak wiadomo, lasy Hegenscheidta idealnie nadają się do uprawiania dzikiego kopalnictwa. Jest tam przeszło 100 dzikich szybków, w których znajduje zatrudnienie około 800 bezrobotnych. Węgiel wydobywają nie tylko mężczyźni, ale kobiety i dzieci, by sprzedać węgla ratować się przed śmiercią głodową. Bezrobotni ci jednak są ścigani przez policję, a szczególnie przez strażników Hegenscheidta, który zabronił eksploatować pokłady węgla na jego terenie. Dochodzi przeto często do tarć i bójek pomiędzy strażnikami a bezrobotnymi.

Do takiej bójki doszło dnia 19 stycznia b. r. pomiędzy oskarżonymi a policjantem Błaszczycykiem i leśnikiem Podkowiakiem, którzy usiłowali skonfiskować im furman kę węgla, pochodzącego z dzikich szybków. Wynikła sprzeczka, następnie bójka, przyczem oskarżeni grozili policjantowi zastrzeżeniem. Policjant sporządził na wszystkich doniesienie karne, a sąd wymierzył im po dwa tygodnie aresztu.

Wiadomości z całej Polski

STRASZNE SAMOBÓJSTWO

W Wilnie na przejeździe kolejowym przy ul. Betlejmskiej wydarzył się wstrząsający wypadek samobójstwa.

W chwili, kiedy pociąg podmiejski kursujący na linię Wilno—Nowa Wilejka zbliżał się do przejazdu, podbiegła do toru jakaś kobieta, która nie namyślając się, rzuciła się pod koła lokomotywy. Maszynista nie zdołał zahamować pociągu i na torze zostały przepłowione zwłoki.

Denatka okazała się 40-letnią Zenajdą Iwanowską, żoną urzędnika kolejowego. Powody samobójstwa są nieustalone.

WYPADEK W WIATRUKU

Dn. 16 b. m. we wiatraku, należącym do Wal. Strzylaka we wsi Paprotno gm. Radzanów znaleziono zwłoki 5-letniego syna właściciela wiatraka, Henryka. Śmierć dziecka nastąpiła najprawdopodobniej wskutek nieszczęśliwego wypadku, gdy chłopiec bawiąc się, spał z maszyną, zabijając się na miejscu.

EKSPLOZJA POCISKU

W pustyni błędowisk pod Okuszem, mieszkawiec wsi Chęchło, 16-letni Zygmunt Smętek, znalazł niewielką „rurkę”, która podczas manipulowania eksplozowała. Skutki eksplozji okazały się fatalne, gdyż urwały chłopcu rękę, a łado dotkliwie poparzyły bok i twarz, powodując jej zszpecenie.

TRUJĄCY LIKIER

Andrzej Badowski, gospodarz ze wsi Wola Kozłowa w powiecie koneńskim, urządzając chrzciny zapatrzył się w większą ilość wódki na targu w Koninie. Podczas l. bacji, po wypiciu większej ilości nieznanego pochodzenia likieru, 11 mężczyzn, obecnych na chrzcinach, poważnie zasłabło.

Dwaj z nich, Wojciech Rusiak i Józef Kaper, zmarli, zanim dojechali do szpitala. Dwu dalszych po zastosowaniu przepiókania żółdka przekazano na kurację do domu, siedmiu natomiast musiano pozostawić w szpitalu. Trzem z nich grozi utrata wzroku.

Jak się okazało, kupiona na targu tania wódka była przyrządzona na spirytusie denaturowanym.

FIKCYJNY DŁUG 90 MILJ. ZŁ.

Sąd Apelacyjny w Katowicach odrzucił skargę dwóch firm niemieckich („Oberch. Diskontobank” i „Sofinex”), które były podstawione, aby uzyskać od

Wspólnoty Interesów olbrzymie zabezpieczenie upadkowe. Fikcyjny dług wynosił 90 milionów zł.

Jest to jeszcze jeden przyczynek do polityki niemieckiego koncernu, polegającej na sztucznym zadłużeniu przedsiębiorstw w Polsce.

WALKA NA 38 SZACHOWNICACH.

W lokalu Łódzkiego Towarzystwa Zwoleńników Gry Szachowej odbył się seans gry jednocześnie mistrza Polski dr. Tartakowera na 38 szachownicach. Mistrz Tartakower wygrał 21 partij, 8 przegrał, a 9 zakończył na remis.

ZABÓJSTWO I SAMOBÓJSTWO W POZNAŃSKIM.

W Ligocie, pow. krotoszyński, niejaki Józef Michalski zabił siekierą podczas kłótni na tle niesnasek rodzinnych swego teścia 64-letniego Józefa Kaczora. Po dokonaniu tego czynu Michalski strzelił do siebie z rewolweru i zranił się ciężko. Samobójca zmarł wkrótce po wypadku.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne

Wygrane po 50 zł.

175 2363 4267 848 5818 6841 8769
 10071 11057 78 12010 18635 808 29
 16042 441 17448 20613 831 21592
 959 22358 28246 886 580 24154 382
 772 872 26967 26907 27876 28184 266
 561 67 29480 678 753 71 31234 89 342
 33827 938 34200 678 35297 36493 616
 37176 526 726 996 38180 780 32988
 40002 41605 42476 44365 438 679
 46276 42424 48151 519 974 49000 552
 640

50167 51007 726 51 52654 54788 96
 55726 995 57381 528 53267 443 727
 59092 347 610 872 60305 481 629 780
 35 840 61214 665 69125 396 493 886
 64344 472 502 67023 69255 70654
 71094 821 72908 78016 43 625 74821
 429 667 76848 994 77922 82 89 78327
 416 79614 80476 81181 287 492 82672
 786 85521 25 86425 776 87890 90100
 91017 557 75 888 92139 215 627 762
 879 93241 932 571 94778 95268 478
 786 96905 97571 98510 101420 978
 102016 103088 104058 105092 106100
 212 107137 273 832 50 108429 109710
 110019 299 111883 112271 118816 69

114004 78 686 116328 117628
 121577 122539 722 123725 124187
 125405 126241 127687 829 129613
 130016 522 131663 132155 468 648
 845 958 133116 135126 216 674 898
 926 136536 724 137186 470 139109
 140232 514 141227 142890 447 730
 143856 144221 146100 148444 150344
 151328 152058 908 153060 796 154027
 155059 164 231 156792 157684 804
 158437 884 159379 160388 162450
 161319 162308 164577 165506 166566
 551 663 167321 635 170033 438 711
 171281 172962 173051 17654 174303
 39 176285 444 178886 179450 181234
 404 183226 439 549 184996

IV ciągnięcie
Główne wygrane
 50.000 zł. — 84715.
 Po 10.000 zł. — 36380 84699.
 Po 5.000 zł. — 90172 112620.
 Po 2.000 zł. — 66492 77128.
 Po 1.000 zł. — 81193 153752 162823
 Po 500 zł. — 2823 29126 41276
 84758 93355 115737 128972 135051
 169209.

Po 400 zł. — 789 16245 53938
 86661 92121 111724 138852 141028
 182361.
 Po 250 zł. — 14440 31381 32801
 45765 74996 84863 85334 92123
 109017 120578 145386 152874 170311
 173688.

Po 200 zł. — 9182 11738 25175
 34029 38351 43858 44855 58476
 57445 65417 66945 67074 69542
 82709 84743 95805 98339 127574
 134234 140449 153104 156738 157871
 162980 164886 167237 172256 176292
 175825 176061 181212.

Wygrane po 150 zł.
 627 2452 4583 7222 62 8948 9088
 10071 122 92 11978 14192 19217
 21744 857 23411 25540 26191 28118
 31197 32129 33027 569 781 84150 317
 86173 37175 332 819 76 88946 40149
 41221 305 42452 43135 875 936 44895
 45690 46434 761 48106 896
 54669 56458 656 760 53253 59809
 61771 63220 645 707 64586 65220

1031 2463 810 957 85 3682 5189
 6323 437 45 89 747 8255 831 9700
 10385 13394 926 14225 40 374 15005
 16054 614 17197 19643 20876 21263
 312 22903 23072 169 71 444 69 956
 24022 355 928 25207 33 834 26404 632
 973 27863 28941 29210 587
 30188 323 888 31017 704 25 32371
 478 785 33145 231 34906 35875 84 925
 36130 37357 38229 369 39126 39 853
 40061 41078 394 882 42186 44531
 661 830 45142 595 46611 969 47299
 871 72 48190 49516 45 954

50219 51655 52095 151 355 454 986
 53101 444 54014 454 55655 56068 58100
 869 909 59120 760 60869 61052 179
 333 884 62334 675 906 63351 889 64229
 74 635 65419 735 67135 333 405 759
 68912 69291 753

70336 449 569 914 71848 952 72082
 873 988 73093 295 772 81 75939 76058
 933 73306 638 776 828 78247 501 932
 79107 516 69 98 797 893

80860 81684 82338 940 83393 578
 84959 85026 105 747 887 86408 55 533
 87183 88328 51 89631 90261 854 91131
 92291 573 707 93455

Tabela loterii

4-ty dzień ciągnięcia II-iej klasy 33 loterji państw

I i II ciągnięcie

Główne wygrane

Po 100.000 zł. — 23864 41896.
 Po 10.000 zł. — 53708 179843.
 Po 5.000 zł. — 117884 180403.
 Po 2.000 zł. — 87589 109070 124290
 Po 1.000 zł. — 1269 57960 118772
 Po 500 zł. — 56588 65671 86281
 121276 130363 131140 138784 178872
 Po 400 zł. — 24905 48198 65646
 73059 88602 88596 92002 95060
 120379 126898 127502 130494 134632
 152390 175055.
 Po 250 zł. — 5919 27739 37339
 77019 119123 123485 126652 133639
 139586 148266 168344.
 Po 200 zł. — 1900 11987 18299
 14218 16808 52969 57475 58350
 58817 64191 69104 70715 74307 82419
 95250 105732 111569 122668 135487
 137912 139748 142970 152411 166232
 169985 183499 183825.

Wygrane po 150 zł.

041 204 2090 691 3560 4519 880
 8090 274 696 884 6589 7217 603 863
 94 8166 894 9110 812 10207 11090
 12293 13112 200 441 669 879 14859
 16008 674 909 22 17207 474 18049
 19586 22189 298 345 23551 64 24445
 525 74 25393 494 633 872 27038 124
 30 48 51 588 780 940 28228 94 790
 898 29882 987 80186 81589 63 82821
 970 38016 4279 308 510 35005 027
 841 36185 556 610 87045 523 38052
 70 646 944 39208 475 875 920 38
 40095 192 391 41383 42085 235 78
 337 664 777 91 99 43123 419 44008
 389 45783 46065 380 448 649 65
 47498 601 78 963 48574 78 712 902
 49071 255 561 737 50851 74 690
 51177 53810 688 54138 548 901 10
 55759 56030 98 594 57794 58187 821
 78 59040 364

60031 166 455 506 672 61437 532
 77 62305 511 635 98 63036 116 265
 934 52 64007 105 291 666 740 620 65038
 281 355 899 66778 67009 68 536 68071
 297 525 55 617 796 976 69017 443
 70756 955 85 71147 314 585 627 72090
 100 205 301 376 435 44 750 917 31 73243
 685 718 999 74107 437 741 844 75036
 336 606 803 67 76014 116 571 721 66
 86 836 77100 483 78829 79125 400 734
 96 835 80137 57 228 606 874 90 81144
 82097 104 66 601 83066 474 84356 478
 542 724 981 85068 826 86332 66 87335
 670 797 88220 719 8

